

Mand betaler f. Eks. 24 Kr. i Husleje om Maaneden, skal han selvfølgelig ikke kunne faa 35 Kr. til Huslejhjælp. Det kan godt være, at Bestemmelsen kan blive staaende, som den staaer, navnlig hvis det bliver sagt her, at de paagældende selvfølgelig ikke kan faa mere, end de giver i Husleje. Jeg ved ikke, om det er tilstrækkeligt, at der staaer i § 7, 1ste Stykke: „Til familieforsørgende Medlemmer“. Jeg ved ikke, hvor meget man lægger ind i Ordet „familieforsørgende“, om Konen ogsaa er „familieforsørgende“. Nogle Steder er det Konen, der er i Arbejdsløsheds-kassen, medens Manden ikke er det. Eller de er det maaske begge to, og er de saa begge to familieforsørgende? Det er selvfølgelig den Slags Detailler, som egner sig for en Udvalgsbehandling, og det skal jeg derfor ikke komme nærmere ind paa. Jeg har blot eksempelvis villet nævne, at der maaske er et eller andet Spørgsmaal, som der i Udvalget kan være Grund til at faa klaret.

Jeg slutter med at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling. Vi i Venstre er klar over, at Lovforslaget bør gennemføres saaledes, at Loven kan træde i Kraft fra den Tid, som er forudsat: 1. November. Det vil altid være det heldigste, at Loven er gennemført saaledes, at den kan begynde at virke til dette Tidspunkt, fremfor at den skulde have tilbagevirkende Kraft, hvad naturligvis i og for sig kunde lade sig gøre. Der er enkelte Omraader, hvor Loven er tænkt at skulle have tilbagevirkende Kraft, og deri er vi enige, men i al Almindelighed vilde det være ønskeligt, om den bliver gennemført saaledes, at den kan virke fuldt ud allerede fra det Tidspunkt, da det maaske erkendes, at Nødvendigheden for at yde de forhøjede Understøttelser og den fortsatte Hjælp, som der her er Tale om, er til Stede.

Martin Olsen: Det foreliggende Lovforslag er let overskueligt, det indeholder kun forholdsvis faa Paragraffer. Medens jeg er ved denne Side af Sagen, vil jeg gøre opmærksom paa, at der vist hos adskillige har indsneget sig den Misforstaaelse, at det skulde være en ny Arbejdsløshedslov, der her forelaa. Men det er det paa ingen Maade; det er et midlertidigt Tillæg til den bestaaende Lov. Denne er fremdeles gældende og vil alene være i Kraft, naar vi en Gang er kommet over de Forhold, vi nu lever under.

Det ærede Medlem fra Verninge (Jen-

sen-Sønderup) omtalte ikke Lovforslagets enkelte Paragraffer, og der er heller ikke for mig stor Fristelse til at komme ind paa dem, da Bestemmelserne er meget tydelige. Men jeg vil dog, for at fremkalde et Svar fra den højtærede Minister, omtale § 2. Der staaer i den nuværende Arbejdsløshedslovs § 13, at for at kunne nyde Understøttelse skal de arbejdsløse, foruden i 12 Maaneder at have været Medlemmer af Kassen, have været arbejdsløse i 6 Dage. Nu sker der ved det foreliggende Lovforslags § 2 den Forandring, at man kan opsamle sin Arbejdsløshed derved, at Arbejdsdagene eller Arbejdstiden paa de enkelte Dage indskrænkes. Men jeg synes, at Rimelighed maatte tale for, at naar man paa den Maade kan opsamle Arbejdsløshed ved Arbejde paa indskrænket Drift, maatte man ogsaa kunne opsamle Arbejdsløshed ved Arbejde paa spredte Dage, selv om det ikke er paa indskrænket Tid.

Jeg skal ikke opholde mig ved de Bestemmelser, som hjemler Ministeren Ret til Anvendelse af visse nærmere angivne Beløb, men herefter kun omtale § 4. I Anmærkningerne til denne Paragraf tales der om, at „ved Fordelingen bør der formentlig tages Hensyn ikke alene til de forøgede Byrder, som ved foranstaaende Paragraffer er paalagte Kasserne, men ogsaa til det Omfang, hvori Kasserne i det hele er blevet ramt af de overordentlige Forhold“. Denne Bemærkning — og for øvrigt ogsaa Paragraffen — kunde tyde paa, at man vil overlade til Nævnet at anlægge forskellig Maalestok for de Arbejdsløsheds-kasser, der skal modtage Tilskud til de Byrder, som de har paataget sig derved, at der gives Dispensationer fra Karensbestemmelsen i den nugældende Arbejdsløshedslov. Det kan godt være, at der kan indtræde særlige Forhold, hvorved en Kasse bliver ret heldigt stillet — Udsigten dertil er ganske vist ikke stor —, men jeg vil dog mene, at i saa at sige alle Tilfælde vil Erstatningen for det hele Beløb, som udgives af Kassen paa Grund af Dispensationerne, blive det gældende.

I øvrigt har jeg foreløbig ikke noget at bemærke om disse Dispensationsbestemmelser, og jeg kommer da til det andet Afsnit af Loven, der handler om den Dyr-tidshjælp, der kan gives, og som er noget nyt for Arbejdsløsheds-kassernes Vedkommende. Det hedder i § 6, at der fremtidig skal ydes Dyr-tidshjælp til løbende Hjælp gennem Arbejdsløsheds-kasserne. Der skal ydes 50 pCt. af Understøttelsen, dog mindst